

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 86

Niedziela, 16 — poniedziałek, 17 listopada 1941 r.

Rok I

Zniszczenie 44 czołgów sowieckich na froncie środkowym Lotniskowiec „Arc Royal” storpedowany w zachodniej części Morza Śródziemnego

Z KWATERY GŁÓWNEJ NACZELNEGO WODZA 16. 11. — Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 15 listopada:

Na Krymie odniosły wojska niemieckie w atakach na Sewastopol i Kercz mimo zaciętego oporu nieprzyjacielskiego nowe sukcesy terenowe.

Na środkowym odcinku frontu wschodniego odparto silnie, przez piechotę i oddziały pancerne przeprowadzane kontrataki nieprzyjaciela. Nieprzyjacieli stracił tutaj 44 czołgi.

Artyleria ciężka ostrzeliwała z dobrym skutkiem ważne układy wojskowe Leningradu.

Silne eskadry samolotów bojowych i nurkowców atakowały pozycje polowe, koncentracje wojsk, koleje i lotniska w rejonie na południe od Moskwy i na wschód od jeziora Ładoga. Nieprzyjacieli poniosł wielkie straty w ludziach, ciężkim uzbrojeniu i w sprzęcie transportowym. Dalsze skuteczne ataki skierowane były przeciw urzędziom kolei murmańskiej. Moskwa i Leningrad były ubiegłej nocy bombardowane.

Jak już podano w specjalnym komunikacie, odniosła niemiecka marynarka wojenna nowy wielki sukces. Łódź podwodna zaatakowała w zachodniej części Morza Śródziemnego eskadry angielskich okrętów wojennych. Dwie łódzie pod komendą kapitanów Reschke i Guggenbergera zatopiły okręt bojowy angielski „Arc Royal” a uszkodziły lotniskowiec „Malaya” tak ciężko, że musiano odstawić go do portu w Gibraltarze. Dalsze jednostki floty angielskiej zostały ugodzone torpedami.

Lotniskowiec „Arc Royal” został już w dniu 26 września 1939 roku ciężko bombami uszkodzony a po naprawie znów oddany do użytku. Admiralicja brytyjska przyznała się do tej straty.

U wybrzeża Anglii, mianowicie

u wschodniego wybrzeża Szkocji, zniszczyły samoloty bojowe trach-towiec o pojemności 1.500 t.

W Afryce Północnej zestrzelili myśliwce niemieckie i liczne eskadry myśliwców angielskich cztery nieprzyjacielskie maszyny.

W czasie od 5 do 11 listopada straciło lotnictwo angielskie 119 maszyn. W tym samym czasie wynosiły straty niemieckie we walce z Wielką Brytanią sześć samolotów.

SZTOKHOLM, 16. 11. — Admiralicja brytyjska podała do wiadomości, że lotniskowiec „Arc Royal” zatonał w czasie holowania go po storpedowaniu przez łódź podwodną. Komunikat brytyjski brzmi następująco: „Urząd admiralicji z przykrością zawiadamia, że lotniskowiec „Arc Royal” (Kapitan L. F. V. Maund) zatonał. Szczegóły katastrofy nie są jeszcze znane, zostaną jednak wkrótce podane do wiadomości. Ilość zabitych podana będzie w miarę możliwości jak najszybciej”.

Lotniskowiec operował ostatnio na Morzu Śródziemnym, gdzie był używany do eskortowania konwojów. „Arc Royal” był w roku 1939 bombardowany przez samoloty niemieckie i ciężko uszkodzony. Załoga składała się z 1.600 ludzi. Statek mógł transportować 60 samolotów, długość jego wynosiła 240 metrów. Rozwijał on szybkość 30,7 węzła. „Arc Royal” opuścił stocznice w roku 1937. Budowa jego trwała 2 1/2 roku. Koszta budowy wynosiły trzy miliony funtów szterlingów. Był to lotniskowiec, mogący pomieścić naj-

większą ilość samolotów i posiadający najsilniejszą załogę.

Przez zatopienie „Arc Royal”, u-nieszkodliwiony został czwarty lotniskowiec angielski, po storpedowanym „Courageous” (22.500 ton), zatopionym „Glorious” (22.500 ton), oraz ciężko uszkodzonym „Illustrious”. — Uszkodzony okręt bojowy „Malaya” spuszczony został na wodę w roku 1915. „Malaya” jest jednostką o wyporności 31.100 ton, rozwijającą szybkość 25 węzłów na godzinę.

BERLIN, 16. 11. — Niemieckie samoloty bojowe zaatakowały brytyjskie szalupy, użyte do służby patrolowej: „Komandor Bolbrock” i „Francolino”. W toku akcji „Francolino”, trafiony celną bombą, zatonał. Admiralicja brytyjska przyznała się do utraty tej jednostki morskiej.

BERLIN, 16. 11. — Celem ataków niemieckich samolotów bojo-

wych były znów fortyfikacje i obiekty portowe w Sewastopolu. Wybrzeże portowe, magazyny marynarki, dworzec kolejowy, pozycje sowieckiej artylerii nadbrzeżnej oraz przeciwlotniczej, były obrzucone celnymi pociskami bombowymi. Dwa statki transportowe średniej wielkości, zatopione w porcie, uległy poważnym uszkodzeniom na skutek celnych bomb.

Na wodach kanału Kercza zatopione zostały dwa statki transportowe poj. 3.000 i 2.500 ton, zaś dwa statki handlowe uszkodzone.

Wysiłki bolszewików, zmierzające do wysadzenia wojsk w okolicy Kercza, uległy rozbiciu dzięki kilkakrotnie ponawianym atakom niemieckich samolotów bojowych. Skoncentrowane tam sowieckie oddziały bojowe poniosły niezwykle ciężkie straty.

Zdobycie 58 bunkrów

BERLIN, 16. 11. — Jedna z niemieckich dywizji piechoty zdobyła dalsze tereny na środkowym odcinku frontu wschodniego. Pomimo ciężkich warunków drogowych, piechota niemiecka przedarła się do silnie umocnionych sowieckich pozycji polowych. Bolszewicy bronili się zacięcie ze swych bunkrów ziemnych. Piechota niemiecka zniszczyła w walce wręcz 58 bunkrów sowieckich i przełamała bolszewicką linię obronną. W walkach tych bolszewicy ponieśli znaczne straty. Do niewoli wzięto wielu jeńców. Dotychczas nie nadeszły jeszcze meldunki o ilości wziętych jeńców i zdobytach materiałów

wojennych. Rozpaczliwe miejscowe kontrataki bolszewików, którzy u-lowyli powstrzymać posuwającą się dywizję, zostały również odparte wśród ciężkich strat dla nieprzyjaciela. Druga dywizja, operująca w sąsiedztwie, zajęła po gwałtownej walce kilka miejscowości i posunęła się dalej w miejscowym leśnym terenie.

Komunikat włoski

RZYM, 16. 11. — Kilka samolotów brytyjskich usiłujących dokonać nalotu na cywilną ludność Włoch południowych, natknęło się na silną i zdecydowaną akcję włoskiej obrony przeciwlotniczej, przy czym Anglicy postradali 8 samolotów.

W okolicy Cefalu zmuszono do lądowania 4 samoloty 2-silnikowe, których pozostała przy życiu załoga wzięta do niewoli. Zespół ośmiu brytyjskich samolotów typu „Hurricane”, zamierzających dokonać nalotu na południowe wybrzeża Sycylii, został przyjęty koncentrycznym ogniem zgrupowanych tam jednostek artylerii przeciwlotniczej. Po zestrzeleniu pociskiem artylerii przeciwlotniczej jednego samolotu myśliwskiego, włoscy myśliwcy zmusili pozostałe aparaty brytyjskie do walki powietrznej, w wyniku której stracił 3 myśliwce brytyjskie.

Trudne położenie Iranu

ANKARA, 16. 11. — Szach Iranu Mohamed Szakur mową tronową otworzył sesję parlamentu irańskiego. W mowie tej szach poruszył trudności piętrzące się przed państwem irańskim, oraz omówił sprawę stosunku wobec Związku Sowieckiego i Wielkiej Brytanii.

Tylko neutralnymi statkami

LIZBONA, 16. 11. — Rząd argentyński zakazał wszystkim poddanym argentyńskim odbywania podróży na statkach państw wojujących, nawet tych, które należą do państw neutralnych, które jednak przejeżdżają przez strefę objętą wojną.

Nowelizację ustawy o neutralności

uchwaliła mała większość Izby reprezentantów

WASZYNGTON, 16. 11. — Izba Reprezentantów uchwaliła 212 głosami przeciw 194 zniesienie postanowień ustawy o neutralności, zabraniającej m. in. okrętom Stanów Zjednoczonych odbywania rejsów w strefie wojennej.

NOWY JORK, 16. 11. — Głosowanie nad zmianą ustawy o neutralności odbyło się w atmosferze niesłuchanego napięcia. Jak obecnie wyszło na jaw 7 demokratów i 3 republikanów, którzy jeszcze w październiku głosowali za zmianą ustawy o neutralności, na krótko przed głosowaniem zapowiedzieli, że tym razem są przeciwko zmianie ustawy. Demokratyczni posłowie ze stanów południowych, którzy dawniej stale

popierali politykę rządu, wygłosili mowę przeciwko przedłożeniu rządowemu. Jak pisze „New York Times” 5-godzinna dyskusja była tak burzliwa, jak jeszcze nigdy. W tej sytuacji — jak pisze „New York” wezwano telegraficznie do Waszyngtonu nieobecnych na posiedzeniu członków izby reprezentantów. Poseł demokratyczny Woodgram został nawet sprowadzony ze szpitala.

Według doniesienia ze Sztokholmu koła londyńskie wobec większości, uzyskanej w Izbie reprezentantów, wstrzymują się od komentarzy. Podkreśla się tam jedynie, że prawdopodobnie w poniedziałek „wejdzie w życie ustawa o neutralności”.

Pobór rekruta w Japonii

Dodatkowy budżet na cele wojskowe

TOKIO, 16. 11. — Według nowych obojętnych przepisów w sprawie poboru obywateli państwa japońskiego, którzy od roku 1931 uznani byli przez komisje poborowe za niezadających do służby w szeregach armii, obecnie będą jednak powołani do wojska w wypadku, gdy w tym roku nie zbierze się odpowiedni kontyngent rekrutów. Obywatele japońscy zamieszkali w Hongkongu oraz w Chinach nie będą w przy-

szłości korzystali z przysługującego im dotąd przywileju nieodbywania służby wojskowej.

Na piątkowej sesji gabinetu zapadła uchwała w sprawie dodatkowego sum budżetowych, które po stronie dochodów wyniosą 214.000.000 jen, zaś po stronie wydatków przewidują kwotę 515.000.000 jen. Ponadto rząd wypracował projekt dodatkowy wydatków na cele wojskowe w sumie 3.800.000.000 jen.

Pokrótkie

Wielkim krzyżem orderu Gwiazdy Rumunii odznaczyl król Michał I. gen. marsz. polnego, Keitla.

Sztandar 36-tej eskadry włoskich samolotów torpedowych został odznaczony medalem za waleczność.

Płytą pamiątkową ku czci poległych ochotników legionu niemieckiego „Condor” odznaczona została w Maladze.

Belgijska delegacja handlowa prowadzi w Paryżu rokowania w sprawie belgijsko-francuskiej wymiany handlowej.

Zbiórka aluminium odbywa się w USA. Rumuński minister handlu, Marinescu, opuścił Berlin, udając się do kraju via Bratislava.

Zburzony przez bomby gmach brytyjskiej Izby Gmin zostanie w całości odbudowany.

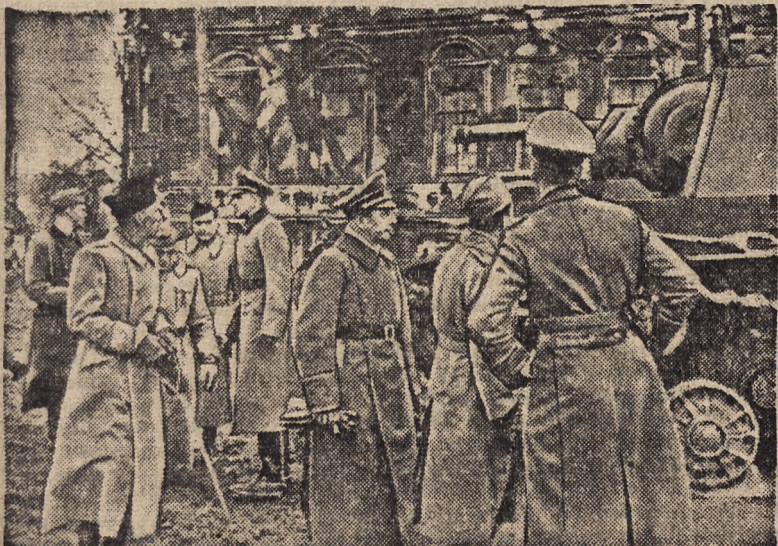
Z powodu tragicznej śmierci gen. Huntzingera, Kanclerz Hitler przesłał na ręce marsz. Petain depeşe kondolencyjną.

Dziela sztuki, zebrane w klasztorze klosternuburskim, zostały umieszczone w specjalnym muzeum.

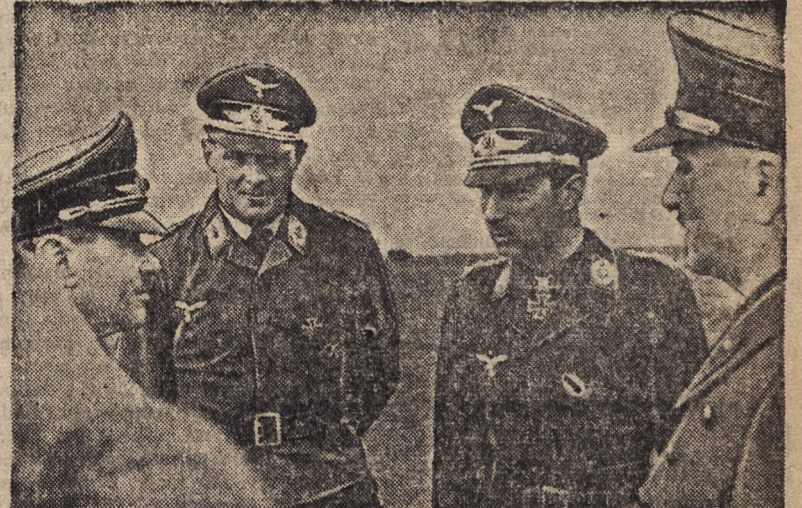
Znowu trzy katastrofy lotnicze wydarzyły się w Stanach Zjednoczonych.

Węgierski minister finansów adaje się z Włoch do Berlina.

Wystawę „Żyd a Francja” w Paryżu zwiedziło dotychczas 200 tysięcy osób.

Portugalscy oficerowie zwiedzili front wschodni. Pod kierunkiem jednego z dowódców dywizji armii niemieckiej oglądają goście zagraniczni czołg sowiecki zdobyty pod Leningradem.

Turecka misja wojskowa bawiła niedawno na froncie wschodnim. Na naszej fotografii widzimy szefa tej misji, generała Ali Faud Erden (od lewej ku prawej) w rozmowie z generałem Löhrerem, majorem Handrickem i płk. Möldersem na jednym z lotnisk polowych na froncie wschodnim.

Borodino po raz drugi

(Napisał korespondent wojenny)

Jest pięć minut przed piątą.

Przed kwatarami stoją ludzie gotowi do wymarszu. U nóg ich masa wojennego sprzętu, karabinów maszynowych i skrzynek z amunicją. Jakis żołnierz poprawia swój hełm, który mu spadł na twarz i zakrył oczy, zapala papierosa i powoli wypuszcza dym. Cisza rozlewa się dookoła i gdyby nie odgłos zapuszczanych motorów, można by myśleć, że noc zastąpiła w swym śnie, tak nieruchomo stoją ludzie na tle zamarłej przyrody.

Wtem... Zamęciła się cisza.

Idą! — Z zachodniej strony wsi rozległo się to wołanie. Iowtarzanie przez setki ust żołnierskich otarło do uszu oddziału, oczekującego przed kwatarami rozkazów. Na środku wiejskiej drogi, w pozycji pochylonej w przód, stał komendant, wypatrując i nadsluchując. Az nagie z daleka nadchodzą coraz wyraźniej odgłosy dudniących po twardej drodze kołosów stacjonujących i towarzyszących im ciężkich karabinów maszynowych. Na dany przez dowódcę znak pierwszy czołg, którego sylwetkę dostrzeż już można rozpoznać, zatrzymuje się. Z otwartego okienka wysunięty wieżyczki czołgu, kierującego akcją wojenną, odpowiedział skrzekiemem czyjąś ręką na znak porozumienia.

Meldunek z czołga brzmiał następująco: pierwsze oddziały 101 dywizji pancernej zbliżają się, przednie strzaże SS. pułku, znanego z swej dzielności, mają przejechać do czołgu o godzinie 5 rano.

Miedzy dowódcami następuje szybka wymiana wiadomości i szybkie omówienie sytuacji. Dzień przedtem pułk SS. zaobserwował 60 nieprzyjacielskich czołgów, które sunęły z Moskwy w kierunku tego właśnie odcinka frontu. Kilka sowieckich maszyn, zupełnie niezdotkniętych do dalszej walki, z całą masą tamnych leży już na drodze prowadzącej na wschód. — 50 czołgów!...

Ręka dowódcy niemieckiego czołgu, uderza kilkakrotnie w żelazną obramowaną okienka wieżyczki. Szybko, nerwowo wyrzucił ze siebie słowa; gdy pyta o dalsze szczegóły, w głosie wyczuć można lekkie drżenie. Dowódca pancernych oddziałów pochylił się raz jeszcze nad swoją mapą, wreszcie pada nazwa niemiecka, które ma być celem ataku. Borodino.

— „A więc, do wzięcia w Borodino” — mówi z uśmiechem oficer w tanku i podnosi się w okienku, jak jeździec na siodle swego konia.

— Czołgi naprzód — marsz! — pada krótka komenda.

W obliczu czekającej go walki za pomina żołnierz o wszystkim innym. Ogarnia go jedynie dziwne drżenie serca i uczucie, które nie pozwala rozumować nad tym, co ma nadejść.

Jeszcze nie przebrzmiał głuchy łoskot oddalających się obrzmiałych, gdy na rozkaz dowódcy ułokowanego we wsi oddziału żołnierze ustawiają

się w szyku. Pierwsze oddziały pułku stają bezpośrednio za czołgami na drodze, prowadzącej na wschód i ruszają.

Do czołgu, który jedzie z raz za maszyną dowódcy, zaczyna nadchodzić meldunki. A więc: Godzina 6. Sposrzedzono czołgi nieprzyjacielskie. Godzina 7-ma: Zniszczono 10 nieprzyjacielskich czołgów. Godzina 9: Pościg za cofającym się nieprzyjacielem. Godzina 10. Większość nieprzyjacielskich czołgów zauważona, stanowisko na północny zachód od drogi marszu.

Pułk posuwa się dalej i dalej, uformowany do walki i zabezpieczony od prawej i lewej strony, drogą, w ślad za nieprzyjacielem. Ludzie, którzy w oczekiwaniu aaku idą na przód z gotową do strzału bronią, przeczuwają, że w tej właśnie chwili ich towarzysze zakuci w stalowych wozach, toczą rozstrzygającą walkę. Grzmot wystrzałów coraz głośniejszy. Bitwa wzmagą się, gromią atmaty i terkoczą regularnie karabiny maszynowe piechoty. Już palą się pierwsze czołgi bolszewickie, już poszarpane ciała ich załogi ścigają gestym trupem pobojuwisko.

O godzinie 11 nadchodzi do czołgu - radia meldunek i rozkaz. 27 nieprzyjacielskich czołgów zniszczonych! Ścigać cofającą się resztę i zabezpieczyć lewe skrzydło!

W ten sposób rozstrzygnięta została walka grup pancernych wspomaganą przez piechotę — i pułk bez żadnej już przeszkody może iść na przód do nowych ataków.

Padają dalsze rozkazy dowódcy. Przerywa je charakterystyczny dla wojny z bolszewikami epizod. Dwóch żołnierzy, należących do obsługi niemieckich czołgów, zbliża się ze spo-

čajnym meldunkiem. Na przyniesionym przez nich noszach leży rannym na zapytanie dowódcy, jakiego rodzaju są te rany, żołnierz odpowiada, że bolszewicy kilku rannych, wiozących się w tyle, ścigali a do padli, miażdżyli ich ciężarami swych wozów. Ten nie spotykany barożyński postępek robił trudne do opisanie wrażenie. W kole oficerów zapanała cisza, ale na twarzach można było wyczytać zimne, odwet zapowiadające postanowienie.

Mroźna noc ścięła oden błotnistą, wiejską drogę. Od kilku jednak godzin z bezchmurnego, jasnego nieba spogłada znów słońce, więc mamy odwilż i nogi grzeją w miękkim, lepkiem gruncie wiejskiej drogi. Widać je wprawdzie chłodny wiatr, lecz z żołnierskich twarzy spływa łot.

O 2 godzinie wynurza się z lasu pierwsze szeregi wracających z pola bitwy żołnierzy. W oludym świetle październikowego słońca widzą przed sobą ogromną, wysoko położoną równinę, poprzecinaną lekko opadającymi dolinami. „Borodino” — powiada dowódca i wskazuje ręką w kierunku północnego wschodu. Jak niewiele znaczyło historyczne wspomnienie napoleońskiej bitwy, a porównaniu z potęgą słowa „Borodino” wywalczoną dzisiaj! Nazwa ta stała się symbolem! Nie już nie powstrzymać marszu naprzód żołnierzy, którzy oto, po odniesionym zwycięstwie, zwolna, jeden za drugim wynurza się z lasu.

GAZETA LWOWSKA
W KRAJOWYM
DOMU POLSKIM

Przy kiosku z gazetami

Pod tym tytułem drukujemy artykuły czy też wyjątki z artykułów zasługujące naszym zdaniem na uwagę, przyczem poglądy w nich wyrażane nie muszą pokrywać się ze stanowiskiem „G. L.”.

TAJEMNICA SUKCESÓW NIEMIECKICH

„DEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG” zastanawia się nad taktyką dowódców niemieckich. pisze.

Powodzenie niemieckich sił zbrojnych polega między innymi na tym, że posiadamy strategię nie opartą na żadnych dogmatach. Kanclerz z ironią mówił w dniu 8 listopada o tych przeciwnikach, którzy wychodzą z założenia, że wszystko należy robić tak, jak to się już kiedyś robiło. „Ja nigdy nie powtarzam się — powiedział Kanclerz — zawsze robię coś innego”. Słowa te wypowiedziane były w związku z uadzejami brytyjskimi na zaburzenia w etapach czy w kraju. W podobnym sensie wyraził się Kanclerz w swej ostatniej mowie, wskazując na los Leningradu. Leningrad jest otoczony i Adolf Hitler nie poświęci ani jednego żołnierza ponad konieczną potrzebę. „Jeśli dziś ktoś wystąpił z zamiarem odciążenia Leningradu, wtedy wydałbym rozkaz przypuszczenia szturm na miasto i wzięcia go w otoczenie. Miasto ujęte jest pierścieniem. Nikt go już nie uwolni, wpadnie ono w nasze ręce”.

Nasi sztabowcy znają słowa, wypowiedziane przez Moltkego w roku 1844 w jego „Historii wojny rosyjsko-tureckiej” i okazję rzucił nad oblężeniem Konstantynopola. „Miasto o półmilionowej ludności nie zdobywa się siłą zbrojną; ona pada sama przez się”.

Dzisiejsze operacje są znacznie poważniejsze pod względem ich rozmiarów. Leningrad jest miastem o

przeszło milion mieszkańców. Zaopatrzenie takiej metropolii w wodę, elektryczność i środki żywnościowe i związane z nim trudności — uzasadniają pogląd Moltkego w obecnej epoce więcej, niż przed 100 czy 70 laty.

Nasze dzisiejsze kierownictwo nie trzyma się kurczowo tych poglądów. Nie twierdzi ono, że Leningrad w żadnym razie nie będzie szturmowany. Bo Leningrad stanowi fragmenty frontu, jako centrum przemysłu i ośrodek energii, jednak wtedy tylko, gdyby jakaś sowiecka armia wyzwoliła zaryzykowała uczynić zeń ośrodek dla prawej flanki swego frontu. Jest to wszakże niemożliwe. Leningrad od ogólnego frontu jest oddzieleny i musi spaść w nasze ręce. W podobny sposób posługujemy się innymi metodami w „systemie pomocniczym” strategii, okrażenie, atakowanie z flanki i — wyłom.

Niesłyszany sukces

osiągnęła propaganda bolszewicka, której udało się pozyskać dla idei komunistycznej... Jego Królewską Mość Jerzego Króla Anglii oraz Cesarza Indii w jednej osobie.

Czerwony monarcha oświadczył z okazji zamknięcia sesji parlamentu, nie mniej więcej, ale słowo w słowo — co następuje:

„Pozdrawiam serdecznie jako sojusznika wielki Związek Sowiecki Republik Rad”.

Z całego serca chciałoby się zacytować: „Nasz sztandar płynie ponad trony...” Ale cóż kiedy ta pieśń jest zakazana w Sowietach!

Król angielski romansuje z mordercami Romanowych. Te zaloty do czerwonej gwiazdy są stanowczo flirtem... spod ciemnej gwiazdy.

Reklama filmowa

znajdująca tak szerokie zastosowanie w bratniej Ameryce, wywarła niewątpliwie wpływ na umysłowość i styl publicystów angielskich piszących istne panegiriki i nadrygały na cześć gen Wavella oraz karmiących publiczność dziennikarską siecią na temat odciętych kaukaskiej.

„To są najlepsi żołnierze świata” — pisze „Daily Mail” o Australijczykach i Nowozelandczykach.

„Najlepsze wojsko na świecie” — basuje „Illustrated London News” o armii indyjskiej.

Niestety, Anglicy tracą swoją najcenniejszą właściwość, opanowanie zimną krew...

Anglia przygotowywała się do obsadzenia Norwegii

Uczestnik wyprawy na Narwik o planach brytyjskich

KOPENHAGA, 15. 11. — „Berlingske Tidende” zamieszcza na swych łamach wywiad z obywatelem duńskim, S. R. Christensenem, człowiekiem francuskiej legii cudzoziemskiej w Afryce. Z chwilą wybuchu wojny we wrześniu 1939 r. Christensen pracował przy budowie drogi w górach Atlas. W dniu 28 lutego 1940 r. nadziedzł rozkaz zmobilizowania w ciągu 2—3 dni pół brygady, która z początkiem marca postawiona w stan pogotowia, odtransportowana została z portu Oran przez Morze Śródziemne do Marsylii a stąd do Lionu, gdzie oddział został przeszkolony. „Z końcem marca odstawiono nas — opowiada Christensen — do Brest. Stąd pół brygady (1.200 żołnierzy), w tym dwa bataliony strzelców alpejskich i jeden batalion ochotników polskich, zostało zaokręgowanych wraz z ar-

tylerią i trenem na 41 statkach konwojowanych i skierowanych na północ. W drodze transport był bombardowany przez samoloty niemieckie. Dwa statki trafione bombami, zatoniły, jeden z nich to „General Menzinger”. Stałem z towarzyszem broni na pokładzie i widziałem, jak statki tonęły. Przepadł nasz żołd, powiedział kolega, wskazując na tonący statek. Tam były nasze pieniądze. — Dojaliśmy. — kontynuuje Duńczyk swe opowiadanie — do Liverpoolu, gdzie przebywaliśmy dwa dni, po czym odprawiono nas do Glasgow, gdzie nam zgutowano entuzjastyczne przyjęcie. Po 4 dniach byliśmy znów na pełnym morzu, jadąc dalej na północ. Zrozumieliśmy już, że jedziemy na front. W drodze Niemcy zatopili jeszcze cztery statki. Wreszcie, w połowie kwietnia, dojeżdżaliśmy wybrzeże

Norwegii i wśród ognia i bomb wpływaliśmy do fiordu Bjerkvik. Czołami dostaliśmy się na wybrzeże, aby zaraz zająć wyznaczone pozycje. Wraz z Norwegami przedarliśmy się aż do Narwika. Z mej kompanii zaledwie 16 chłopów uszło z życiem. Ja sam zostałem ranny. Dnia 21 maja wycofałem nas z Norwegii. Po zawarciu zawieszenia broni między Niemcami a Francją dostałem się do Casablanc.

To bezstronne przyzwożenie słów angielskich — kończy pismo kłóstw wywiad z Duńczykiem — zapewne będzie zignorowane przez Anglię. W Danii jednak spotka się ono z właściwą oceną, jako dowód, że Anglia już w lutym przygotowywała się do zajęcia Norwegii i Danii, aby uderzyć na Niemcy z flanki.

ROLF BRANDT

Pogawędki na Riwierze

Miejsce akcji: willa hrabiny Braise ment, dawniej przyjaciółki hrabiny de Portes, przyjaciółki Paul Reynaud.

Osoby: hrabina Braise ment, lady Elisabeth Courth-Wallis major François d'Henry, Mr. Woodman, Jong-heer van Rydt, pani Guillaume-Guillaume (artystka i tancerka) oraz armator grecki.

Jest lato roku 1941. Właśnie dowiedziano się o zarządzeniu, na mocy którego wszyscy obywatele angielscy mają opuścić Riwierę. Zebrani siedzą przy herbacie. Panie w lekkich sukniach popołudniowych, panowie w jasnych ubraniach. Drzwi do ogrodu są otwarte. Od morza powiewa lekki wietrzyk.

Lady Elisabeth odbiera filiżanki od starego lokaja — i oświadcza nalewa i podaje gościom herbatę. Przy każdej filiżance, nie zmieniając głosu, pyta ile kawałków cukru? — i czy herbata ma być mocniejsza czy słabsza? Kiedy proces na lewaniu został ukończony, goście powoli mieszają herbatę.

Lady Elisabeth To, na co sobie pozwala Vichy, jest po prostu bezwzględne. Przegrzają wojnę, pozwalają się bić jak idioci, a potem zabraniają Anglikom mieszkać na Riwierze. Jest to chyba najbardziej nieaktowny krok od czasów królowej Elżbiety!

Hrabina Braise ment (pani domu), błednie. Po chwili mówi jednak u-

przejmie do gości: Jest nam wszystkim niezmiernie przykro, mylady ze ten nieuzasadniony zakaz został wydany. Nie muszą pani chyba tłumaczyć, jakie są noje uczucia dla tego admirała Darlana. Pani wie przecież doskonale, że byłam zawsze wierna Reynaud, temu milemu Reynaud! Poza tym admirał był oddawna wrogiem Anglików.

Lady Elisabeth Jest to charakterystyczne dla sytuacji, że mimo wszystko ma on możność wydawania tego rodzaju rozkazów.

Major d'Henry Słusznie, madame!

Lady Elisabeth (prostuje się na krześle). To jest istotnie znamienne. Nie pozostaje nam nic do zrobienia w tej sprawie. Zarzucano nam, że jesteśmy winni wybuchowi wojny. Myślałam o tym bardzo wiele, madame, jest to zresztą twierdzenie Niemców. Nie lubię ich, ale mimo to muszę im przyznać rację. Pozwolił mi się wypadać moim Francuzi, choć doskonale wiedzieliśmy, o co chodzi. Naród...

Major (podnosi brwi do góry) Madame, nie warto abymy się o to sprzeczać, czy Anglia lub Francja

miała w tej sprawie coś do powiedzenia, tego przecież nie bierze się w ogóle pod uwagę. Musimy sobie przypomnieć rok 1918 — i to wszystko, co naród niemiecki stracił. Czy pani sądzi, że ci ludzie mogli o tym zapomnieć?

(Obecni odstawiają filiżanki, przysuwają się do stołu — i paląc papierosa, puszczają wielkie kłęby dymu. Tancerka, pani Guillaume-Guillaume, zakłada nogę na nogę, kokietując ich smukłymi kształtami).

Lady Elisabeth (zapalając papierosa): Widzę, że pan major chce rozpocząć z nami dyskusję polityczną.

Major d'Henry. Chciałbym, aby pani przed odjazdem z Francji usłyszała raz jeszcze prawdę i aby pani tę prawdę przekazała swemu krewnemu, panu Edenowi. Jest to prawda o nieszczęśliwym i niemal zgubionym narodzie. Pani, jej kuzyn Eden i jego klika — zgubiłiście Francję. Zaczęło się to, jak już powiedziałem, w roku 1918. Cała nienawiść Niemców musiała się skoncentrować na Francji. Zrobiliście zresztą wszystko, aby tak właśnie było. Współdziałali oni w pierwszym rzędzie w krzywdzącym traktacie wersalskim, mianując jednocześnie przyjaciółmi Niemiec. Starali się również udaremnić każde wznieśienie się Francji po roku 1918. Admirał Darlan ma rację, wy jeste-

ście śmiertelnymi wrogami Francji! Byliśmy głupcami! Jak dzieci, które bezzadnie chwytają rękę dorosłego człowieka, tak my chwytałyśmy się waszych, przepraszam madame za to słowo, bezwzględnych manier. Wierzyliśmy poza tym w waszą wielkość i siłę. I wyście nas nauczyli nie doceniać Niemców. My, oficerowie francuscy, myśleliśmy inaczej, ale pani przyjaciele, madame, ci panowie Daladier, Bonnet i Reynaud przypuszczali, że Niemcy mają czołgi z papieru... tak zresztą, jak i wy — tam w Londynie.

Mr. Woodman (podchodzi do drzwi i patrzy na lazur morza Śródziemnego. Nagle odwraca się i podnosi rękę, z pewnością siebie, posiadacza ośmiu milionów dolarów. Jego wzrok szacuje w tej chwili smukłe nogi pani Guillaume-Guillaume). Stop! Ja jestem synem prostych ludzi, ale doszedłem do czegoś i dlatego również mam prawo zabierać głos. Wszystko, co tu przed chwilą słyśmy, to są tylko słowa! Dlaczego nasz prezydent Roosevelt jest taki oburzony na hitlerowców? Otóż dlatego, że hitlerowcy zwałają kapitalistów! Jest to po prostu hunt przeciw nam wszystkim, tak jak tu siedzimy. Czy myślicie państwo, że to tak łatwo dojść do posiadania ośmiu milionów dolarów? Ja wam

mówię, panie i panowie, że to wcale nie jest takie łatwe i to ma w jednej chwili przestać istnieć, po prostu rozpłynąć się? Zresztą nawet w biblii powiedziano: „Jeśli wół rzyczy, nie zawiązuje mu pyska”. To chcą jednak zrobić hitlerowcy. Nie wiem czy jest coś bardziej zniechędzonego, przeze mnie i przez moich przyjaciół, jak hitlerizm. Oni chcą zaprowadzić nowy ład! Ład biedaków, ludowy porządek! Tani do licha! Właściwie jest to wielki zaszczyt dla Francji, że nie dała się ona zawiązać tym diabelskim metodom. Pani majorze, realną rzeczą jest pieniądź, a wszystko inne to mrzonki. Niech pan wierzy staremu, doświadczonemu człowiekowi, który dobrze zna świat i ludzi. Nasz mi Bullit był prawdziwym przyjacielem Francuzów. Jego zasługą jest, że Francuzi dobrze się trzymali i dali się wciągnąć do wojny. To jest jego nieśmiertelna zasługa, panie i panowie! Ja wiem, że wasz naród francuski z trudnością znosi obecną rzeczywistość. Oni otrzymali traktat wersalski, jakby w prezencie, i byli dziś gotowi wziąć udział w zwycięstwie, które by im Ameryka przyniosła. W gruncie rzeczy są oni już dawno gotowi, rozumie pan? A nasza zasługa jest, że się w ogóle bili. Zasługą mr Bullita!

Major d'Henry (podnosi się równo)

Tatarzy krymscy w oprawie bolszewickiej

Bakczyseraj — chluba dumnych potomków wielkiego chana

Na niektórych obszarach Krymu, podobnie jak i nad Wołgą, żyją jeszcze do dzisiaj potomkowie Dżingis Chana. — Tatarzy krymscy. Pierwotne stosunki ich życia stały się dla nich obce, zarówno w duchowym jak i materialnym znaczeniu, tak samo jak obce im są już dawne tradycje. Nic w nich dzisiaj nie przypomina skośnokochanych zdobywców, którzy przed 700 laty byli założycielami państwa Złotej Hordy. Naprawdę też trudno byłoby w rysach ich twarzy śladów mongolskiego pochodzenia. Dzisiejsi Tatarzy to naród nie mający specjalnych wymagań, — ludzie skromni, dzięki swojej pilności, szczelności i uczciwości cieszący się dobrą opinią.

Gdy tego roku z wiosną znaleźliśmy się na Krymie, udaliśmy się przez górą część miasta, należącego do zdrowotnej Jaita, do tatarskiej dzielnicy. Z góry, ponad białymi willami i zamkami ma się stać szlaki widok na południowe wybrzeże i na Czarne Morze. Jeszcze wyżej położona droga prowadzi między winnicami i polami tytoniowymi, a za najbliższym jej zakretem zaczyna się wieś arabska, Aj - Wassil, która wygląda jak gniazdo jaskółcze, przylepione do ściany górskiej. Drewniane domki stoją w małym, ciemnym i otoczonych ogrodach i tylko przez otwarte bramy można zauważyć, jak tam panuje wzorowa czystość. Zaciekawione kobiety przyglądają się przybyłym przez szpary w drzwiach, ale skoro tylko spostrzegą zbliżającego się męża, syna lub brata, znikają natychmiast w głąb domu.

Najpierw musi się odbyć uroczystego przywitania, zanim się dojdzie do tego, by można wyjaśnić, że celem wizyty jest cięć zwiedzania wsi i kolektywnego gospodarstwa. Wtedy gospodarze tatarscy wprowadzają przybyłego do domu, w którym weranda urządzona jest jako kuchnia. Na ściennych półkach wiszą czyste szklanki. Pięknie wyczesane miedziane naczynia lśniły jak lustro. W izbie na gładko poszczelonych łóżkach, piętach się piramida śnieżnobiałych poduszek a na ścianach wiszą dywany. Nagle gość spostrzega, że coś nie jest w porządku. Oto on, Europejczyk, zachowuje się jak barbarzyńca: stoi na czysto umytej podłodze w brudnych, zabłoconych butach, gdy jego przyjaciele, tatarscy chodzą po izbie w czystych, lekkich butach safianowych bez obcasów.

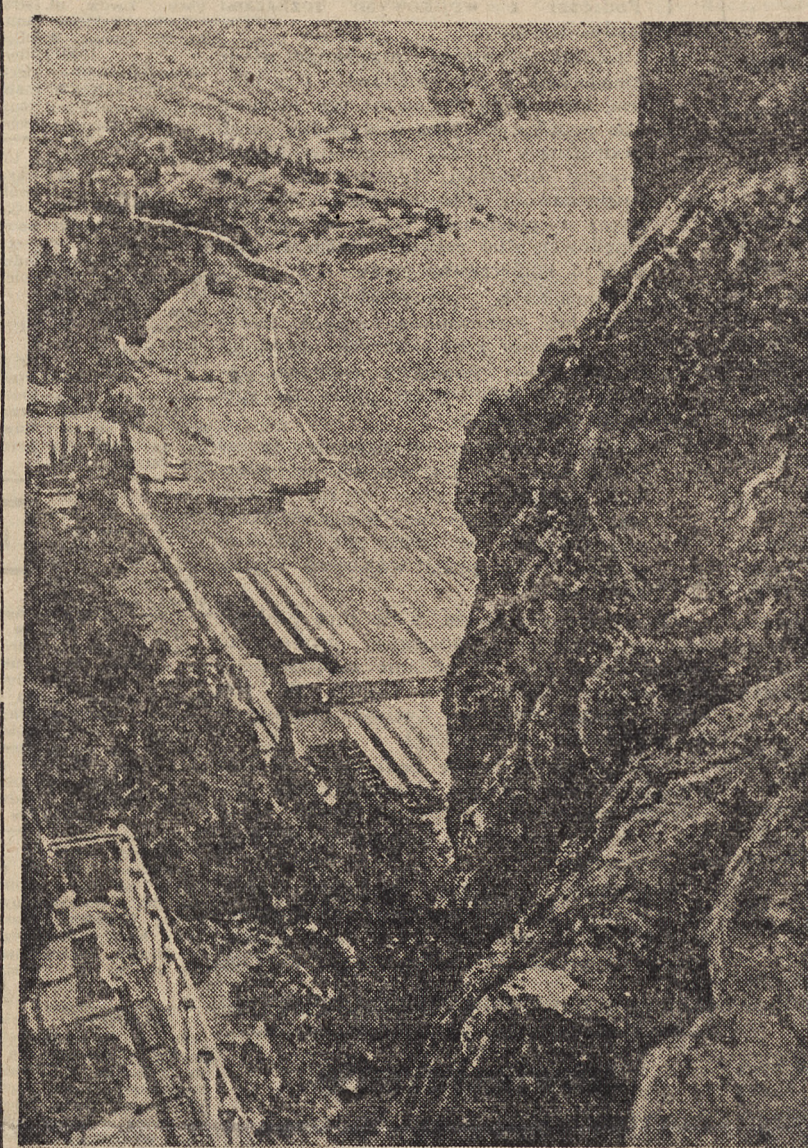
Tatarska wieś pnie się dalej pod górę. Dawny meczet zamieniono na skład. Przy studniach spotykamy płaczące bieliznę kobiety. Jedynie po stroju można rozpoznać, że są one tatarskiego pochodzenia. Nawet dzieci, o czarnych albo niebieskich oczach, nie różnią się swym wyglądem od rosyjskich czy ukraińskich dzieci.

Na 1500 mieszkańców wsi spotykamy tylko czterech Rosjan, są to przysłani tutaj urzędnicy wiejskiego kolektywu. Tatarzy patrzą z lekceważeniem na element rosyjski, chociaż już od 150 lat czują na sobie ciężar jego panowania. Samopoczucie wyższej kultury obyczajowej daje tym ludziom poczucie ich wyższości. Bierność rosyjska i tak często spotykana, zwłaszcza w okresie bolszewizmu, niska kultura indywidualna, natrafia u Tatarów na jednomyślnie okazywaną niechęć do asymilacji. W Bakczyseraju, historycznej rezydencji tatarskiej, występuje dopiero wybitnie ten charakterystyczny objaw, jak bardzo ten mały naród, liczący 1.200 mieszkańców, czuje się spadkobiercą starej, uporządkowanej kultury. W ciągu 300 lat rządów stojącej na wysokim stopniu administracji tatarskiej w tym kraju, przemieniono cały Krym w miasto przepięknych ogrodów, pełnych ławnego kwiecia. Miliony Tatarów żyło kiedyś z winnic, z hodowli jedwabników, z uprawy tytoniu, chowu bydła i owiec. Na tle sowieckiego gospodarstwa kolektywnego i sylwetek traktorów wynurza się, jak sen z tysiąca i jednej nocy, to ongiś kwitnące, a dzisiaj zubożone miasto, z meczetami na wpeł zburzonymi i strzelistymi wieżyczkami swoich minaretów. Na połowie drogi pomiędzy Simferopolem i Sewastopolem wynurza się spoza wąpionego koryta rzeki, jak wizja, u wielbiana stara metropolia. Dzisiaj, przed nowożytnym budynkiem kasy oszczędności stoi w dawnej tatarskiej stolicy pomnik Lenina, w jednym z meczetów urządzono kino, którego krzykliwe agitacyjne reklamy nakleja się na murach starożytnego miasta. Te rażące swą jaskrawością inowacje bolszewickie nie zdołały zmienić zasadniczego oblicza miasta, ani umniejszyć jego uroku.

Gdy przed około stu laty przebywał tutaj Aleksander Puszkin, zdaje się, miasto ten sam miało wygląd. Dzieło epiczne tego autora p. t. „Studnia z Bakczyseraju”, ma za podkład pobyt jego na Krymie. Poeta opisuje stojący w środku miasta zamek chana i legendami otoczoną studnię, tonącą we łzach”. I dzisiaj jeszcze płyną obficie łzy smutku z marmurowej, mchem obrosniętej fontanny, i dzisiaj jeszcze oczarowuje przybysza poezja tego, jedynego w swoim rodzaju, miejsca na świecie.

Co jednak wybitnie odbija od tła i razi przybysza zwiedzającego zamek, to piękne w swej prostocie rysunki i dekoracje ścian popsułe „upiększeniami” sztuki bolszewickiej, albo meble z epoki rokoka w komnacie arabskiej ustawione i przygotowane przez Potemkina na przyjazd swej cesarzowej. I nie Tatarzy dopuścili się tego „świętokradztwa”, tylko Rosjanie, przygotowując triumfalną podróż Katarzyny II., chcąc jej dać błyskotliwe efekty, tonące

we wschodnim przepychu tatarskiego Bakczyseraju. Nie wyczuł przepojonego poezją stylu i zniszczył wrażeń jego piękna.

Wybrzeże Krymu, ongiś „Riviera” szlachty rosyjskiej.

W drodze karnej... wysłani na front

Niezwykły rozkaz dowódcy bolszewickiego

BERLIN, 16. 11. — Rannych na terenie Krymu żołnierzy załadowali bolszewicy na pokłady zanieczyszczonych węglem statków, wywożąc ich w nieznanym kierunku. Znaczną ilość rannych pozostawili na miejscu, nie troszcząc się o ich los. Sprawa ta wyszła na jaw dzięki znalezieniu przez wojska niemieckie rozkazu dowódcy samodzielnej 51 armii sowieckiej gen. plk. Kuźniecowa. Rozkaz ten kontrasygnowali: szef sztabu tejże armii Iwanow oraz komisarz korpusu Mikołajew, jako członek rady wojennej.

Gen. Kuźniecowa określa administrację szpitali polowych Nr. 3546 i Nr. 3547 oraz placówki służbowe na Kercu jako wybitnie biurokratyczne, udzielając w rozkazie dyspozycji co do winnych. Najsurowsze kary stosuje on do lekarza wojskowego Studnickiego i komendanta portu Kercu — porucznika Gnidina, którzy w drodze karnej zostali wysłani na front.

Jest to niebywały wypadek w dziejach wojennych, aby dowódca armii traktował przeniesienia na front jako karę.

18 i w połowie 19 wieku w życiu handlu i przemyśle Galicji.

Kohrer, podróżnik i statystyk, który bawił we Lwowie w 1800 r., poświęcił kwestii żydowskiej w Galicji osobną, ciekawą książkę, — studium p. t. „Versuch über die jüdischen Bewohner der österreichischen Monarchie” (Wien 1804), a relacje jego zgadzają się z wiadomościami innych, jak Krattera, Brettschneidera, Hacqueta'a oraz pamiętnikarzy polskich. Żydzi żyją w odosobnieniu od reszty ludności. Dzielnica żydowska (Zarwanica) jest brudna, domy obdarte.

Mimo zakazów rządowych noszą swój strój ortodoksyjny (Reskrypt Józefiński 1791 r. zabrania go jako sprzyjający niechlujstwu i ukrywaniu rzeczy kradzionych). Omijają ustawy Józefińskie, ograniczające ich udział w handlu, zabraniające arendy dóbr, młynów, dziesięcin, zwłaszcza arendy wyszynków wódki i piwem. Podobnie podkopują przekupstwem ustawy zwrócone przeciw lichwie i wekslarstwu (r. 1776—1788) i obchodzą je, działając na szkodę państwa. Wprowadzają do rzemiosła tandetę i kramarskie formy handlu. W rękach żydowskich spoczywają zarządy zajazdów, które np. we Lwowie zajmują przestrzeń między gmachem generalnej komory — a gościńcem janowskim. Goście prowincjonalni skarżą się na natręctwo, z jakim tryzdy ofiarowują przejezdnymswe stręczycielskie usługi. W rękę ich spoczywa pokątny nierząd, demoralizujący ludność.

Żydzi są niechlujni, niedbali, oszukują, kradną i zachowują swe ortodoksyjne obyczaje, sprzeczne z higieną i kulturą zachodu. Hacquete zwłaszcza uważa ich za żywioł szkodliwy dla państwa pod względem materialnym i moralnym. Opowiada, jak Józef II podczas swego pobytu we Lwowie, patrząc z okna na waleśające się po rynku próżniacze żydostwo, rzekł do jednego z radców gubernialnych: „Co czynić z tymi hultajami?” — „Zmniejszyć ich liczbę” — brzmiała odpowiedź. I radca porównał żydów do chwastów, które tłumia rozwój użytecznych roślin w ogrodzie, zmniejszając ich wartość dochodową.

Starano się istotnie zastosować projekt zmniejszenia kopulacji żydowskiej, ale wykonanie go umieli żydzi sparaliżować, jak zawsze.

Kohrer doradza, by przymusem pracy zwyciężyć ich skłonność do lenistwa, a kończy, że żydów należy albo wygnać, albo uczynić „szkodliwymi dla państwa”. W tym celu należałoby dla dorosłych stworzyć domy przymusowej pracy, dla młodych szkoły przemysłowe, wprowadzić przymus osobnego zamieszkania w pewnej określonej dzielnicy miasta pod kontrolą kordonu wojskowego.

Widzimy, jak w dzisiejszych czasach wiele z tych rad i projektów weszło lub wchodzi w życie w innej sanacji stosunków gospodarczych i kulturalnych kraju.

niez ze swego krzesła i mówi jasnym ostrym głosem). Tak, to rzeczywiście wielka zasługa, że wciągnięto Francję do wojny i skazano na zagładę. W każdym razie kwestia ta nie da się rozstrzygnąć słowami. Byłem w walkach nad Sekwaną — i widziałem, jak atakują niemieckie czołgi i jak strzelają działa niemieckie. W czasie, gdy wy zarabiacie miliardy, mr. Woodman, nasza młodzież ginie, ponieważ my bawimy się w wojnę. My, którzy wierzyliśmy Anglii! Gdzie było w tym czasie wojsko angielskie, mylady? Gdzie było angielskie lotnictwo, generałowie angielscy? Uciekali, moi państwo! Po prostu uciekali! Myśmy pod Dunkierką osłaniali wasz odwrót. Ratowaliśmy żalonne resztki waszych oddziałów! Myśmy nieśli wysoko nasz trójbardwy sztandar, w czasie gdy nie mieliście dla nas nawet jednego samolotu. To była istotnie nasza wina, że do tego doszło. Tak, teraz zdaję sobie w zupełności sprawę, że nasza niezaprzedzalna wina było, iż wierzyliśmy — wam. Mój naród zbudził się jednak i zorientował, że jesteście największymi zaborcami świata.

Lady Elisabeth (odkłada papierośkę). Zostaliście pokonani, majorze, to prawda ale uważam, że jesteście tym bardziej przejęci niż wy.

Zostaliście pokonani, mówmy otwarcie, w takim stopniu, jakiego sobie nikt z nas nie wyobrażał. Największa armia świata, centrum wojskowej kuli ziemskiej, najlepszy sztab generalny, największy geniusz! Było tak, czy nie? Jeżeli w tym wszystkim został ktokolwiek oszukany, to tylko my!

Armator grecki (uderza nieoczekiwanie pięścią w stół. Dźwięczą filiżanki).

Madame Guillaume - Guillaume (uśmiecha się do Greka). Ach, jakie to interesujące! Co za temperament!

Lady Elisabeth (chce wstać).

Greki (mówi płynną angielszczyzną). Proszę o wybaczenie, milady, ale może przejdziemy do innych przykładów. Ja jestem greckim armatorem i oficerem rezerwy armii greckiej. Nikt nie może twierdzić, że biliśmy się źle w tej wojnie, choć ją przegraliśmy. Słyszeliśmy od majora d'Henry, jak została rozbita największa armia Europy. Chcę więc podkreślić wszystkie szczegóły. Zostaliśmy sami. Każde słowo, wypowiedziane w Atenach przez naszych sprzymierzeńców angielskich, było kłamstwem. Każde słowo! Wiedzieliśmy naprzód, że wojska które zostały wysadzone na ląd, mają służyć

tylko po to, aby powiększyć nasze nieszczęście. A jedno można stwierdzić z całą pewnością: Niemcy nie chcieli w ogóle naszej zagłady! Zostało stwierdzone, że mosty broniące przez nasze bohaterskie, pełne tradycyjnego męstwa oddziały, ostrzeliwane były przez Australijczyków i Nowozelandczyków. Naturalnie, później trzeba było te mosty oddać, zdolawszy zaledwie ująć z życiem. Jako marynarz grecki, nie byłem oczywiście wrogiem Anglików, mylady. Dopiero to co przeżyłem, uczyniło ze mnie śmiertelnego wroga Anglii. Moje statki zostały zarekwirowane. Nie były to wielkie statki, stanowiły jednak całe moje imienie. Zostały one zarekwirowane i nawet nie zapłacono za nie. Mr. Woodman, pan jest kupcem. Czy pan również nie płaci swoim przyjaciołom, z którymi pan robi interesy?

Mr. Woodman O! Na to by się moi przyjaciele nie zgodzili!

Greki Otóż właśnie, mr. Woodman. My byliśmy biedni, ponieważ walczyliśmy za Anglię. A potem stało się to ostatnie. Na moje skargi aresztowano mnie w ambasadzie angielskiej w Atenach. A później zbudziłem się w Aleksandrii, jako żołnierz króla angielskiego. No, ale

skończmy z tym. Słowem, udało mi się uciec do Francji, z którą łączą mnie węzły przyjaźni jeszcze z lat młodości.

Pani Guillaume Jak to miło słuchać! Francja nie zawiedzie was.

Armator grecki (wzdycha). Pani ma w jednym wypadku rację, mylady. My wszyscy tu operujemy tylko słowami!

Jongheer van Rydt. Ja milczałem dotąd. Jestem poddanym małego, neutralnego państwa. Moi synowie studiowali w Oksfordzie, a moja córka wyszła za mąż za Kanadyjczyka. To jest w porządku, ale nie jest to jeszcze żadnym wyłamaniem się...

Mr. Woodman (wtrąca). W poprzedniej wojnie było lepiej. Zarabialiście wówczas prawie tyle co my, a to już było coś. Ale teraz straciliście moją sympatię.

Armator grecki. Wszystko to razem są bzdury. Siedzimy sobie tu i wszystkim nam się dobrze powodzi. Mówimy, sami nie wiedząc po co. A wiecie od nas pustką i bezdusnością.

Madame Guillaume - Guillaume (podnosi się). Czy mogę zacytować wyjątek ze sztuki „Złamany nos”, Sully'ego?...

Pani domu (dzwoni na lokaja,

przy pomocy ręcznego dzwonka w stylu Rococo, pamiątki rodzinnej).

Greki (który ma głęboką szramę na czole, szramę pochodzącą z czasów ucieczki z Aleksandrii, podnosi się). Nie nauczycie się nigdy niczego. Przyjdzie kiedyś dziwna mgła poranna, a wy nie zobaczycie jej. Przez świat cały wieje jakiś otręźwienie, a wy pozostajecie niewruszeni. Moje panie, panie majorze, było mi bardzo przyjemnie, ale nie jestem w stanie...

Lady Elisabeth (podnosi brwi): Starożytni Grecy byli przynajmniej dobrze wychowani, młodzi Grecy nie umieją nawet z godnością znieść swojej przegranej dla Anglii...

Pani domu (wyciąga chusteczkę do nosa i zaczyna płakać).

Jongheer van Rydt (dyskretnie wręcza pani Guillaume - Guillaume czek na 100 guldénów). Aby pani miała zawsze dobry humor i radość z życia...

Major d'Henry (rzuci nieoczekiwanie filiżankę o podłogę).

Lady Elisabeth (mówi doń zimnym, obojętnym głosem): Najlepiej połączcie się ze Stalinem...

Major d'Henry O! wy i o to się jeszcze postacie. Dla was nie ma przecież nic świętego. (Wycho- dzi do ogrodu).

OGŁOSZENIA URZĘDOWE

Zapotrzebowanie sody

Przedsiębiorstwa Dystryktu Galicja, których produkcja opiera się na sodach, wzywa się nadesłać nam do 21-go listopada 1941 r. kwartalne zapotrzebowanie sody kalcyonowej, acznatru i sody bicarbonatu.

Główna Grupa
Gospodarstwa Przemysłowego
Lwów, Bourlarda 5

10299

Publiczne ogłoszenie

Na podstawie rozporządzenia w sprawie administracyjnego postępowania karnego w Generalnym Gubernatorstwie z 13. 9. 1941 (Dz. Rozp. G. G. I. str. 300) w związku z § 13 rozporządzenia w sprawie zatrudnienia w ruchu drogowym z 20. 2. 1941 (Dz. Rozp. 99. 1941 str. 36, zostali następujący właściciele furmanek ukarani za niezastosowanie się do skierowanego do nich na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia z 20. 2. 1941 zarządzenia dostarczenia furmanek, grzywną 200 względnie 300 zł.

Ukarani grzywną po 200 zł.

Rejon Szczerzec, gmina Piaski: Maksymowicz Iwan; Baranek Hryńko; Miga Piotr; Budak Iwan; Miga Iwan; Kowalyszyn Iwan.

Rejon Szczerzec, gmina Serdycza: Zatorski Iwan; Szeremeta Michał; Szeremeta Wasyl; Szeremeta Iwan; Kuś Michał; Kurach Teodor; Kuś Hryńko; Bokalo Michał; Hrabowski Michał.

Rejon Jaryczów Nowy, gmina Barszczowice: Kozakiewicz Józef; Górniak Antoni.

Rejon Jaryczów Nowy, gmina Pikułowice: Bolibruch Sylwester; Mazepa Grzegorz; Bolibruch Michał; Barabasz Michał, syn Wasyla; Bodnar Grzegorz, syn Wasyla; Gowda Szymon; Barabasz Michał, syn Grzegorza; Barabasz Mikołaj, syn Jana; Mazepa Mikołaj; Biniarz Jan; Kowal Jarosław.

Rejon Mosty Wielkie, gmina Turynka: Wielki Grzegorz; Wielki Jan; Kupiecki Plato.

Ukarani grzywną po 300 zł.

Rejon Szczerzec, gmina Chrusno: Uhyry Stefan; Mysakowicz; Romanow Justka; Kulba Wasyl; Kowalyszyn Mychajło; Dymus Iwan; Zahosky Fedko; Furtak; Gabalczysz Mychajło.

Rejon Szczerzec, gmina Gluchowice: Doskoczynski Andrzej; Dmytrak Iwan; Kortoszyn Iwan; Mykyta Fedko; Wozczak Mykoła; Makowicz Mychajło; Pinkalski Mychajło; Dmytrowski Petro.

Rejon Sokolniki, gmina Lipniki: Uhyry Teodor; Uhyry Józef; Stawarski Jan; Begiej Jan; Kostyszyn Józef; Kostyszyn Jan; Czajka Michał; Kostyszyn Mikołaj; Blicharski Józef; Batog Bazyli; Nowak Jan; Boczuła Józef; Tokarz Mikołaj.

Ogółem ukarano 61 osób.

Przestrzegam zatem wszystkich właścicieli furmanek jak najwyraźniej przed niezastosowaniem się do skierowanych do nich zarządzeń a w przyszłości zastosuję ostrzejsze środki.

Starosta Lwowskiego Okręgu
w zastępstwie PUTTER

10279

Ogłoszenie

Wpisy do dwuletniej Państwowej Chemicznej Szkoły Zawodowej we Lwowie, odbędą się w dniach od 18-go listopada do 26-go listopada b. r. w budynku przy ul. Akademickiej 9, parter, od godz. 9-tej do 13-tej.

Warunki przyjęcia:

Do kl. 1-ej.

1. Ukończone 18 lat.
2. Wykazanie się jednolotną praktyką w danym zawodzie (w r. 1941.42 zwolnienie z tego warunku jest możliwe w wyjątkowych wypadkach).
3. Ukończenie VIII kl. sowieckiej szkoły średniej, lub 4 kl. polskiego gimnazjum ogólnokształcącego, wzgl. ukończenie najmniejszej 3-letniej szkoły rzemieślniczej.
4. Złożenie z pomyślnym wynikiem egzaminu wstępnego z języka niemieckiego polskiego i matematyki.

Do kl. 2-ej

może nastąpić przyjęcie pod warunkiem jak pod 1) i 2) bez egzaminu wstępnego o ile wykaże się ukończeniem 1-ej klasy analogicznej szkoły chemicznej, lub wysłuchaniem i złożeniem egzaminów odnoszących przedmiotów 1-ej klasy w jednym z Wydziałów chemicznych Politechniki lub Uniwersytetu.

Wpisowe w kwocie zł 10.- należy wraz z podaniem o przyjęcie złożyć w dniu zgłoszenia się do wpisu.

Dyrekcja Szkoły

Ogłoszenie

Publiczny ruch komunikacyjny na terenie Galicji jest na razie jeszcze wzbroniony. Przygotowania do podjęcia normalnego ruchu pasażerskiego na tym terenie są obecnie w toku. Do czasu ostatecznego uregulowania mogą być używane kursujące pociągi służbowe tylko przez następujące osoby:

1. Podróżni z wojskowymi rozkazami jazdy.
2. Urzędnicy niemieccy i pracownicy władz niemieckich w celu służbowym i za biletem, które będą wydawane tym niemieckim podróżnym tylko w wypadku, jeżeli podróżujący wykazują się niemieckim dowodem osobistym, (paszportem, kartą rozpoznawczą, albo paszportem wojskowym) i poleceniem jazdy w sprawie urzędowej, albo zaświadczeniem urzędowym o konieczności jazdy.
3. Nieniemieckim pracownikom kolejowym lub pracownikom innych instytucji wojenno gospodarczych, dozwolona jest jazda pomiędzy miejscem zamieszkania a miejscem pracy na specjalnej legitymacji.

Legitymacje te wystawiane są w Przemyslu i we Lwowie dla pracowników kolejowych, przez organa kolejowe, dla wszystkich innych pracowników zatrudnionych w przemyśle wojenno gospodarczym przez wojskowe organa kolejowe.

Osoby nie niemieckie, o ile chcą posługiwać się służbowymi pociągami osobowymi, muszą złożyć pisemne podanie za pośrednictwem urzędu Gubernatora Galicji, do Komendy Transportowej we Lwowie. (Transport-Kommandantur in Lemberg).

Podania uwzględniane będą tylko w tym wypadku, jeśli Urząd Gubernatorstwa potwierdzi konieczność podróży. Jednak i w tym wypadku ostateczną decyzję ma Komenda Transportu.

Samowolne używanie pociągów będzie ostro karane. Ustanowione straż przy pociągach otrzymały polecenie by w razie sprzeciwiania się przepisom zrobić użytek z broni.

Obwieszczenie

DOTYCZY: przydziału paszy dla koni.

Wszyscy zarobkujący przewoźnicy (dorożkarze, drążkarze, furmani i t. p.) winni dla otrzymania przydziału paszy zgłaszać się od poniedziałku 17. 11. 1941 w godz. 15-18 pod adresem: Plac Mariacki 5. II. p.

Paszporty koni, legitymacje, patenty i dokumenty jazdy należy przynieść ze sobą.

Der Transportbeauftragte
I. V. (gez. JUNGE)

10084

Ogłoszenie

W następstwie utworzenia nowych klas Państwowa Techniczna Szkoła Zawodowa we Lwowie, ul. Akademicka 1. 9 przyjmie jeszcze po kilkunastu uczniach na oddziały: Budowy maszyn, Elektrotechniki i Budownictwa nadsiemnego.

Zgłoszenia przyjmuje sekretariat tylko do 23-go b. m. od godz. 12-14-tej.

Warunki: ukończenie 18 lat, VIII kl. szkoły sowieckiej i praktyka

Dyrekcja

(KONIEC DZIAŁU URZĘDOWEGO)

WIELKIE PRZEDSIĘBIORSTWO
we Lwowie 7749

PRZYJMIE NATYCHMIAST

kilka Pań stenotypistek

znających perfektnie stenografię niemiecką i piszących biegle na maszynie za dobrym wynagrodzeniem. Zgłoszenia: „Reklama” Lwów, pl. Mariacki 1. 5. pod „Perfekt”.

Przyjmujemy zaraz

2 PALACZY

do większego urzędowego budynku.

Zgłoszenia:

STAROSTWO LWÓW - GRÓDEK
LWÓW, Uniwersytet. 10193

ZGUBY

ZGUBIŁAM

skradziony paszport na nazwisko Danuta Koryniewicz i karty żywnościowe na nazwisko Danuta i Romuald Koryniewicz. Zwrot za wynagrodzeniem. Lwów, ul. Kochanowskiego nr 99, miesz. 9. 10091

ZGUBIŁAM

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZGUBIŁAM

skradziony dowód osobisty polski 1035 r. paszport sowiecki 1940 na nazwisko Wulczek Adam, Lwów, Tomickiego 8/4. 10106

ZNALEZIONE

DOKUMENTY

Gracjanowa Miśka Kłewicz i Wilhelm Kłewicz odebrała Batorówka - ul. Błędzkiego 14, u p. Janiny Peplak od 4 do 8 wiecz. 10178

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

ZNALEZIONE

skradziony paszport, kartę rejestracyjną Arbeitsamtu, legitymację oficerską polską, inwalidzką, świadectwo pracy kahału, odpis dyplomu, mgr. Friedmann Adolf 10158

P O K O J

wynajm

wynajm jednej pani, opal kocioł, Lwów, „Gazeta Lwowska” „Nr 10093” 10093

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort, oddajmy solidnym lokatorom. Traugutt 26 9691

P O K O J

osobne wejście, willa półkomfort,

DNIA

Wesoła kontrabanda na Placu Spekulantów

Korespondencja miejscowa z lwowskiego „Paryża”

Otwarcie Banku Rolnego

(m) We Lwowie został otwarty i rozpoczął normalną pracę Bank Rolny S. A. (Agrarbank A. G.). Głównym zadaniem Banku jest udzielanie kredytów wszelkiego rodzaju dla potrzeb rolnictwa, gospodarkę leśnej, łąk i ogrodnictwa, sadownictwem i rybołówstwem, jak również wszystkich fabryk przetwórczych i przedsiębiorstw rolniczych. Oprócz tego Bank udziela kredytów długoterminowych z prawem wypuszczania listów zastawnych i zapisów dłużniczych, przyjmuje depozyty i wkłady oszczędnościowe oraz prowadzi obrót czekami i przekazami.

Dziś zaciemniamy:

Początek 16.55

Koniec 7.50

Przydział paszy dla koni

(z) Wszyscy zarobkujący przewoźnicy, dorozkarscy i taterni winni poczawszy od poniedziałku t. j. 17-go b. m. w godz. od 16 ej do 18 ej zgłaszać się: pl. Mariacki 6, II p., gdzie otrzymają przydział paszy dla koni. Przy zgłoszeniu należy przedstawić dowód stwierdzający pochodzenie konia, legitymację, patent oraz dokument jazdy.

Z notatnika reportera

NIEOSTROŻNOŚĆ
PRZYPAŁACIŁ ŻYCIEM
W mieszkaniu przy ul. Leszczyńskiego 42 zamieszkałym przez parę, która Kuzniecowa stale trzymała w pokoju wezwano lekarza Pogotowia, który stwierdził zgon Kuzniecowa wskutek zatrucia tlenkiem węgla. Zwołano do kliniki Jak ustalono, Kuzniecowa poprzedniego wieczora napadłszy w pięciu węglami drzewnymi położył się spać, nie osłaniając się gołębem.

POLKNEŁA KLUCZ
Wśród lokatorów domu przy ul. Szweczeńki 20 (na Skniówku) fakt polknięcia klucza od strychu przez lokatorkę tego domu 37-letnią Ewę Trykiewicz. Niezwykła samobójczynie przewiesiła do Szpitala Powiatowego gdzie klucza tkwiący jeszcze w przelisku, wyjęto.

NA JEZDNI
Przy wysiadaniu z pełnionego tramwaju został pochwytany 34-letni Brycki Franciszek (Polewna 41) odnosząc poważne kontuzje. Włowy Rannego zaopatrzył lekarz Pogotowia. 53-letnia Maria Paszko ze wsi Podlaski, wskutek własnej nieuwagi została potrącona przez samochód na jezdni ul. Zamartynowskiej olegając ciężkim kontuzjom ciała. Ofiarę wypadku przewoził przybyły na miejsce wypadku lekarz Pogotowia do szpitala przy ul. Rappaporta 8.

18-letnia Kucyszyna Stanisława (Antoniego 7) została potrącona przez samochód na jezdni ul. Lyczakowskiej doznając ogólnych obrażeń ciała. Ofiarę wypadku przewożono do Szpitala Powiatowego. W czasie przebiegania przez jezdnię ul. Gródeckiej została potrącona przez auto 25-letnia M. Flakowa, skutkiem czego doznała złamania miednicy i kości biodrowej. Ofiarę nieostrożności po udzieleniu jej pierwszej pomocy przewoził w stanie b. ciężkim lekarz Pogotowia na klinikę chirurgiczną szpitala przy ul. Rappaporta 8.

NORBERT JACQUES

Przeczuwałam to od dawna...

Z estrady muzycznej w parl. i słychać dźwięki walca „Nad pięknym miodnym Dunajem”, snują się wzdłuż eleganckiej promenady. Latarnie pod drzewami alei spacerowej w Baden-Baden rzucają zielonkawą światłość. Środkiem alei kroczy brodacze Brahmsa, swoim zwyczajem w koszuli bez kołnierza. Odwraca ciężką głowę osadzoną na krótkiej szyi, podrażniając swego przyjaciela Straussa, który dyryguje osobiście, pozwalając rytmicznie płynąć taktom ulubionej melodii...

Melodia przebrzmiała. Król walców przechyla się przez zielony żywopłot — i w tej chwili widzi Brahmsa stojącego tuż obok pultu.

— Serwus, Johann! — woła. — Po koncercie w winiarni! — i odchodzi.

Orkiestra rozpoczyna walc „Życie artystów”. Muzyka przenika coraz głębiej poprzez krzewy i klomby, aż dociera do uszu dwóch starszych panów, siedzących na odległej ławeczce. Są to osobistości znane w tej miejscowości kuracyjnej, a mianowicie dyrektor Benzet i kompe-

Najliczniej odwiedzanym miejscem we Lwowie jest właśnie ten plac. O sympatii lwowian do tego uroczego zakątka świadczy ilość nazw, jaką mu nadali. Więć — kto by go nazywał oficjalnie placem Krakowskim? Najczęściej mówi się „Paryż”, czasem „Krokodyły”, ale najtrafniej „Plac Spekulantów”. Tak właśnie woła konduktor tramwaju, którym jedziemy:

— Plac Spekulantów! Wysiądać! Na te magiczne słowa niemal wszyscy rwą się ku wyjściu.

Na samym rogu, przy wejściu na plac, stoi policjant. Jeśli znane powiedzenie „na złodzieju czapka gore” odnosi się również do paskarzy — to należałoby chyba przywołać najsilniejszy oddział straży ogniowej.

Na pozór — zaczyna się to całkiem niewinnie. Przy murze stoi jakaś młoda para, zajęta niby ożywionym flirtem. Ale wszystko ma tutaj podwójne oblicze.

Możliwe, że ci młodzi naprawdę się kochają. Ale ich miłość jest słodka jak sacharyna, której tak pełno w jej torebce — i upajająca jak wódka, którą można nabyć od przystojnego „bootlegera”...

Środkiem chodnika spaceruje dostojny, starszy pan, o wyglądzie co najmniej radcy stanu. W ustach jego tkwi grube cygaro, z którego wzbuchają kłęby aromatycznego dymu. Nawet jeśli nigdy by nie przypuszczał, że ten dygnitarz o szlachetnie siwiejących skroniach odgrywa rolę

żywej reklamy

Jak nawiązać z nim stosunki dyplomatyczne? Należy po prostu podejść i uprzejmie poprosić o ogień. A przypalając papierosa, z rozkoszą zaciągnąć się dymem cygara — i nieśmiało zapytać:

— Przepraszam najmocniej, może mi pan powie, gdzie można dostać takie pyszne palenie?

Takie pytanie oznacza, że rybka polknęła już haczyk w kształcie cygara. Więć uprzejmy dygnitarz opowiada, że przywieziono mu z Hamburga dwie setki — i posuwa swą uprzejmość tak dalece, że gotów jest

jedną z tych setek odstąpić. Na to broni się, że nigdy w świecie nie śmiałby go pozbawiać — i poprosiłby najwyżej o kilka sztuk.

— Coś pan, frajer zielony? — mówi na to dostojnik. — Do wieczora tu będę sterczał dla kilku głupich cygar? Setki nie będę dla pana otwierał!

Zaciągając się wonnym dymem nabytego przed chwilą cygara, idę dalej, narażając się na liczne zaczepki:

— Panie ładny, po czemu te usługi?

Chcąc nie chcąc, wpadam w styl otoczenia — i mam już na języku dwukrotnie wyższą cenę. I może w ten sposób zostałam

spekulantom mimo woli

odstrasza mnie jednak myśl, że reportaż mógłby wówczas zakończyć się kryminalną pointą.

Idę więc godnie, odrzucając wszelkie pokusy. Uskawy los wynagradza mnie za to, pozwalając zawrzeć znajomość z wesołym towarzyszem, ukrytym wewnątrz pewnej budki. Kilka „paryskich” piękności tańczy dla rozgrzewki na tej drewnianej sali, pośpiewując jakiś skoczny refren,

w którym powtarza się słowo „szynk”. To, oczywiście, nasuwa zaraz na myśl apetyczną szynkę. Młode tancerki odpowiadają potwierdzająco na zapytanie i wśród płasów i śmiechu wymieniają cenę — równie skoczną jak ich refren, gdyż dwukrotnie wyższą, niż przed tygodniem. Lecz decyduję się na zapłacenie, gdyż osoby sprzedające szynkę są pomyślnie jak grzech... obżarstwa. Pożegnawszy mnie uprzejmie, girls music-hall „paryskiego”, rozpoczynają znowu ochocze tańce, przy dźwiękach patefonu, również wystawionego na sprzedaż.

Nieco dalej przechadza się młoda elegantka, grzejąc zziębnięte ręce w przytulnym wnętrzu futrzanej mufki. Krańcy dookoła placu jak wesoły kot, nucąc niewinną i wdzięczną piosenkę:

— Wódka grzeje, wódka chłodzi, wódka nigdy nie zaszkodzi!

Podzielać całkowicie jej zdanie, uważając ponadto, że szynce wieprzowej napewno nie zaszkodziłaby kąpiel o temperaturze 45 stopni...

nie Celsjusza, lecz Baczewskiego. Toteż nader szybko dochodzi do

porozumienia — i wesoła nimfa udaje się ze mną na romantyczne rendez-vous za budką — aby tam, z dala od niedyskretnych oczu, ofiarować mi flaszkę wody ognistej.

W pobliżu — właściwiej młody menażerii wędrowniej proponuje mi odstąpienie najpożętniejszego okazu ze swego zwierzyńca, w postaci żony słoniu, czyli tak zwanej słoniny.

Zanurzając się coraz bardziej w głąb rozległego placu tysiąca pokus, natrafiam też na

handlarzy narkotyków

jako że pewni Eskulapowie dopatrują się własności narkotycznych w herbacie i kawie. Jako człowiek przewidujący, muszę przy tym zapoznać się również w kilka cytryn — a sprzedawca tego towaru kolonialnego wyjaśnia, że cytryny pochodzą z fabryki, założonej we Lwowie przez bolszewików.

Zajrzyjmy teraz do budek, w których nęca nas przeróżne cuda i cudzika. Tu, na prawo, są wyroby galanterijne. Dla reklamy wiszą przed budką szelki — tak mocne, że można się na nich z przyjemnością powiesić, zamiast na przysłowiowym pasku. Zresztą ten przedmiot znajdziemy tu również. Szelki wiszą bowiem na zewnątrz, a pasek? — ten jest w środku. Przecież w czasie wojny nawet niewinny pasek nabywać trzeba na pasku.

Z kociółka, ustawionego na terenie wolnym od zabudowań, bucha kłęb dymu, w którego zapachu rozróżniam ponad wszelką wątpliwość zapach kapusty i mięsniwa. Treść wewnętrzna kociółka okazuje się smaczkowitym bigosem. Pomimo uprzedzeń co do jego pochodzenia, postanawiam uraczyć się nim. Niestety, pomimo dobrego słuchu, nie mogę odróżnić — czy bigos rzy czy też szczeka; tej drugiej ewentualności

chciałbym uniknąć, bo wówczas cała potrawa byłaby „pod psem”.

Przypominam sobie jednak, że tak Stanley poniósł dla prasy znaczne większe ofiary, wyruszając do niezbadanej głębi Afryki. Więć i ja w mojej podróży odkrywczej nie chcę uchylać się od niebezpieczeństw. Mięso okazuje się zresztą całkowicie jadalne.

Uczę uzupełniając fruwać w pobliżu gołąbki, a jako finisz wybieram pierogi z konkurencyjnego kotła.

Po nabyciu pachnącego mydła, umyłam ręce od wszelkich innych transakcji — i przechodzę do oficjalnej części placu.

Tutaj jakaś gosposia, która przybyła z uroczej wioski nad Bystrycą, przymierza buty... nie przymierzając, numer 42!! I niech kto powie, że nasz stan włościański nie żyje, pomimo wojny.

na szerokiej stopie!

Właściwie, na tym placu można dostać wszystko, czego dusza zapagnie. Nie kupuję żadnego z licznych zegarków, gdyż przypominają one o zbliżającej się śmierci. Natomiast wyławiam w koszu od dawną poszukiwaną książkę. Taka jest zemsta losu. Tyle rękopisów rzuciłem już do kosza — a teraz sam, właśnie w koszu, szukam ukrytych skarbów...

Piękne, skórzane walizki zachęcają do dalekich podróży. Na jedną zwłaszcza mam oko.

— Skąd powracasz? — pyta mnie znajomy, widząc po kwadransie tę walizkę w moich rękach.

— Przyjechałem... z Paryża!

Dżo

Przymrozki nocą...
po ciepłym dniu, są często przyczyną kataru.
dlatego

ASPIRIN
w każdym domu!

8880

oczywiście na swój ulubiony temat: opanowanie romantycznego kierunku w muzyce przez klasycyzm.

Wśród krzewów słychać było piękne słowice. Lekki wietrzyk niósł dźwięki walców Straussa poprzez ciłą noc i uspijony świat. Brahms tak się zapalił w dyskusji, że zrzucił marynarkę, kładąc ją na poręcz krzesła — i prowadził dysputę dalej.

Nagle jakieś obce dźwięki zmagają się ciszą. Jak koń, który osadza jeźdźcę na miejscu w pełnym galopie, tak urwał Brahms rozmowę, zerwał się z krzesła i pobiegł przez ciemny ogród aż do jasno oświetlonego okna jednej z sąsiednich willi. Z otwartego okna słychać było głos dziewczęcy, śpiewający w arię Beatrixy z opery Berlioz: „Przeczuwałam to od dawna”...

Z niezwykłą, zwierzęcą siłą, przedzierając się Brahms przez krzaki i żywopłot, by wreszcie dotrzeć do gzymsu okna.

Dziewczyna, siedząca przy fortepianie, spojrzała w stronę okna i zobaczyła tam mężczyznę w koszuli bez kołnierzyka, który usiłował wejść przez okno do pokoju. Krzyknęła przeraźliwie i stanęła przy ścianie. Ale Brahms, nie zwracając zupełnie uwagi na jej przerażenie, pod-

biegi do fortepianu, wołając głośno.

— Pani bierze fałszywe tempo! Już chciał usiąść przy fortepianie, i położył palce na klawiaturze, gdy wzrok jego padł na rozłożone nuty.

„Mojej Amelii, w dowód uwielbienia — Hector Berlioz”.

Brahms mruczał coś, zawstydzony.

— To pani jest tą jego Amelią? Dziewczyna spoglądała ciągle z przestrachem. Ale ten nieopanowany człowiek zaczął już spokojnie grać arię we właściwym tempie. W tej chwili otworzył się drzwi i stanął w nich Berlioz. Brahms nie słyszał i nie widział go. Skończył grać — i powiedział, rzucając ostatni akord:

— Oto jest właściwe tempo, proszę o tym pamiętać!

Równocześnie pochylił swoją wielką brodą głowę i popatrzył raz jeszcze na dedykację wypisaną na nutach.

Niech pani odda temu staremu głuptasowi moje najszlachetniejsze pozdrowienia...

W tej chwili zamasztyłem krokiem odszedł od fortepianu — i nie patrząc na lewo, ani na prawo, przebiegł przez otwarte okno, znikając w mroku nocy.

Kiedy Brahms wyszedł znowu z ciemności i zbliżył się do stołu swoich przyjaciół, od strony drogi nadjechał Strauss. Jego przyjaciel Mundt niósł w okrągłym pudle wielki tort i zaczął go rozpakowywać.

— Orzechy w kremie, — rzekł zapraszając Straussa — twój ulubiony tort. Musisz sobie sam ukrajać pierwszy kawałek.

Strauss, nie certując się długo, wziął nóż i delikatnie naciął pierwszy kawałek na czekoladowej polewie. Zebrani zaczęli się śmiać, patrząc na rozmiar tego „kawałka”. Ale gdy Strauss chciał zagłębić nóż, aby przeciąć tort naprawdę, wówczas trafił na twardą powierzchnię. Naciśnięcie jeszcze silniej — i oto, z ukrytej w głębi tortu pozytywki, rozległy się dźwięki walca „Nad pięknym miodnym Dunajem”.

Tymczasem w willi odległej o pięćdziesiąt kroków Berlioz mówił do swojej ukochanej, że jest dla niej za stary. Delikatne dźwięki pozytywki podmalowywały w romantyczny sposób twarde słowa tego starego człowieka. Spośród osób zebranych przy stole, tylko jeden Brahms rozumiał, że oświetlone okno niesie światło, szukające bratniej duszy...

REPERTUAR KINOTEATRÓW LWOWSKICH

od 14. — 20. XI. 1941.

KINO	FILM
ROXY Świętośląskiego 8	Wrzós
STUDIO Kopernika 9	W podróży poślubnej
KOSMOS Pl. Strzelecki 1	Córka pocztmistrza
ŚWIT Grodzka 3	Zapomniana melodia
RIALTO Pl. Akademicki 3	Niebezpieczna gra
METRO Lyczakowska 7	Sanatorium małżeńskie
MUZA 3-Maja 11	Czar lasu
ION Auszewska 1	Wacusz 9972
BAJKA Zielona 26	Nowoczesna miłość
MEWA Zolkiewska 11	Ślub z przeszkodami

RADIO

NAPRAWA
PRZEBUDOWA
BADANIE
CZĘŚCI ZAPASOWE NA SKŁADZIE
V. L. B. Vereinigte Industrie-Betriebe
ODDZIAŁ E. H. G.
Miejsca przyjęć: Akademicka 11, • Zimo-
rowicza 3, • Sykatuska 21. 9089

XIREX
Wierki stalowe
do podłóg
Stefan Wlazowski
ul. Budykowska 59 TEL. 806-95 6327

BIŻUTERIA SZTUCZNA

„Gablons”
komplety po 50.— 100.— 200.— 300.—
500.— i 1.000.— zł. oraz zamówienia in-
dywidualne wysyła pocztą za pobraniem
A. Kwiatkowska,
Warszawa, Marszałkowska 102, sklep 32
Hurtowny skład biżuterii
i wszelkiej galanterii 2186

KUPNO SPRZEDA

GRAMOFONY,
PŁYTY
FOTOGRAFICZ-
NE aparaty mate-
riale kupuje:
„PO-PO-RA”
Chorążczyńska 8,
7998

PŁYTY

Gramofonowe mało
używane, pateron
elektryczny stan-
owy kupię Zgłosze-
nia: — Lwów, ul.
Piłsudskiego 21,
m. 2 9089

FORTEPIAN

Peterof krzyżowy,
doskonale w stanie
sprzedam tanio.
Oglądać: Hetmań-
ska 6, mieszk. 8;
Landiak. 9882

MYSLIWI, ZIEMIARNI

Przedam skórzaną
boksową płaszcz,
skórzane walizki
obrotowe, — dam-
skie śniegowce —
mniejsze i więk-
sze. Listy „Gaze-
ta Lwowska” „Nr
509” 9519

FILATELISTY

Jak zbierać zna-
czki pocztowe pou-
czy Was specjalny
Podręcznik.
Wysyłka odwrot-
nie. (Przekazem
4.40, saliczeniem
7.—).
Polski Dom Fila-
telistyczny, War-
szawa, Marszałko-
wska 116. 8933

FILATELISTY

Cennik — katalog
1942 znaczków pol-
skich Gubernator-
stwa z dwunasto-
ma fototablicami
znaczków wysyła-
my odwrotnie.
Przekazem 6.90,
saliczeniem 7.60.
Polski Dom Fila-
telistyczny War-
szawa, Marszałko-
wska 116. 8929

SMAR- GÓWKA

Łokonalny — ZA-
PACH wspaniały!
„HERBATOL”
„EMPE” 3 Maja
10 (oficyna). 8839

KUPIĘ

krzyżkę na średnią
osobę. Listy „Ga-
zeta Lwowska” —
„Krymka 10208”
10208

SKLEPY

zapewnią sobie do-
datkowy dochód —
wyprowadzając
sprzedaż pakietów
znaczków poczt-
owych. Prospekty
bezpłatnie. Polski
Dom Filatelistycz-
ny, Warszawa —
Marszałkowska 116
8930

KUPIĘ

wełniany szlafrok
damski i męski —
oraz szlafroki dzie-
cinne. Zgłoszenia
z ceną „Reklama”
pl. Mariacki 5
„Doskonale stan”
9770

FILATELISTOM

wysyłamy bezpłat-
nie komplet pros-
pektów. — Polski
Dom Filatelistycz-
ny Warszawa —
Marszałkowska 116
4931

KREM LANOLINOWY

natłuszcza cerę, chroniąc ją najpewniej
przed spierzchnięciem 9378
LABORATORIUM KOSMETYCZNE
Dr. T. FIRLA
Lwów, ulica Piłsudskiego 11a
Sprzedaż hurtowa i detaliczna

WYDATNIEJ- SZY, smaczniejszy

a nie droższy od
innych
„HERBATOL”
„EMPE” 3 Maja
10. 8343

ZREBAKI

francuskie sportu
we na średnią o-
sobę sprzedam.
Wyspińskiego 10,
m. 5, między 3-5.
9488

DO

przedania buty s-
cholewami bokso-
we nr 42 i 43 —
Wydawnictwo ulica
Modrzewskiej 7;
miesz. 3. 9223

KUPIĘ

saraz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

OBRAZY

kupię. Podać ma-
larzy. Listy „Ga-
zeta Lwowska” —
„Nr 9438” 9438

KUPIĘ

turkarkę, fryzjękę
oraz wszelkie inne
narzędzia mehani-
czne. Listy „Ga-
zeta Lwowska” —
pod „Używane nr
9268” 9268

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

PALTO

zimowe, ubrania
ciemne, na średnie
go sprzedam. Kra-
wiec Kurczko, ul.
Cłowa 10. 10082

MASZYNE

do szycia nowa —
nożną, — garnitur
klubowy sprzedam
zamienię. Listy
„Gazeta Lwowska”
„Nr 10086” 10086

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

zarusz maszyn do
pisania i do licze-
nia oraz aparat
fotograficzny —
Leica. Listy
„Gazeta Lwowska”
pod „Używane nr
9267” 9267

KUPIĘ

za gotową nową
względnie mało u-
żywaną: sukienkę
wełnową 9 swe-
ter 9 majteczki
wełnowe 7, 8 pa-
ry pończoch weł-
nianych szkolnych
10 skarpetki nar-
ciarskie 10 wsie-
dnie samienię za
buciki nowe szkol-
ne 34, półbuciki
34. Zgłoszenia ul.
Płańska 39/8, —
Kolonja profesor-
ska. 9714

NAJTAŃSZE

igły do maszyn
Music Uniwersal
Kopernika 5 641

SPRZEDAM

krynkę na ko-
nierz buciki 42-43
biurko, gablotki
kanapę pluszową.
Zofia 10. m. 2
9746

SPRZEDAM

wózek sportowy.
Zybkiewicza 28.
m. 8 9730

SPRZEDAM

skorzaną płaszcz
szoferski. Własna
Strzecha 6, parter
9747

KUPIĘ

branzolete, agnet
złote, tapexan, —
szafę nowoczesną
kupię — wezmę na
przechowanie. Li-
sty „Gazeta Lw.”
„Nr 10016” 10016

KUPIĘ

maszynkę rogatową
zgłoszenia — Toka-
rzeskiego 87.
m. 32 9782

SPRZEDAM

piecyk żelazny —
Dauerbrandten z
turami Kochanow-
skiego 85, drzwi 1
9783

SPRZEDAM

tutro damskie, pa-
to męskie i kolnie-
rzem. ubranie. —
ukr maszynę „Un-
derwood” Długo-
sza 1 róg Mikola-
ja. 2 piętro miesz-
kanie 8 od 2-4
9361

PATERONY

IGŁY, PŁYTY
sprzedaje — kupi-
je Music Uniwersal
Kopernika 5 954

SPRZEDAM

elegancką jadalnię
czarną. — Oglądać
od 2-8, Kocha-
nowskiego 88/4.
9940

ELEKTRYCZNE

wtyczki wielokrotne
oprawkę, odbiornik
kupimy każdą
kroczą ilość. Aka-
demicka plę. Blu-
ro. 9914

SPRZEDAM

tutro damskie —
krymka, narzu-
ta na otomane, ku-
chenkę gazową 2
palnikową. Plekar-
ska 21. m. 6. godz
1-4 9774

PÓLBUCIKI

męskie „Original
Goodyear” nowe
42, suknie wełnia-
ne, meszty 33. ral-
tużki tanio sprze-
dam. — Malachow-
skiego 2, blok V
brama 11, miesz-
kanie 10 od godz 2
9776

SPRZEDAM

dywan wiedeński
6 m kw, dywan
żywiecki 2,30 m
kw, jedwabną ko-
łdrę pachową, dwie
kapy koronkowe
na podwójne łóżka
firanki. — Ziem-
alskiego 12, m. 2
od godz 3-4.
9801

SPRZEDAM

wysokie śniegowce
nr 35 1/2. Mesz-
ny nr 1. 9787

SPRZEDAM

tutro damskie —
krymka, narzu-
ta na otomane, ku-
chenkę gazową 2
palnikową. Plekar-
ska 21. m. 6. godz
1-4 9774

SPRZEDAM

tutro damskie —
krymka, narzu-
ta na otomane, ku-
chenkę gazową 2
palnikową. Plekar-
ska 21. m. 6. godz
1-4 9774